

ENTREVISTA A

José Carlos Arjona i Raúl Heredia

Músics de Cordes del Sud

Quantes vegades caminant pel centre de Granollers hem abandonat els nostres pensaments per gaudir de la interpretació d'*Hallelujah* de Leonard Cohen o del tema principal de *Joc de Trons*? Aquest meravellós efecte es deu al duet de violoncel i guitarra, Cordes del Sud. José Carlos Arjona i Raúl Heredia són dos músics professionals que reivindiquen l'escenari del carrer, que els ha servit també per promocionar els seus bolos a casaments i esdeveniments. A més, han aprofitat la parada de la pandèmia per ultimar un nou projecte trencador, Hispano, una fusió de música clàssica espanyola i sud-americana amb flamenc.

© TONI TORRILLAS

Quina formació musical teniu?

José Carlos: Vaig fer Magisteri Musical i després la llicenciatura de Guitarra Clàssica a Sevilla i més tard vaig estudiar a l'ESMUC el màster de Guitarra Clàssica. Actualment faig de professor a l'Escola Amics de la Unió de Granollers i a l'Escola Municipal de Música de Llinars del Vallès.

Raúl: Jo vaig estudiar violoncel també a Sevilla i vaig venir a Barcelona a fer el màster en Música Antiga, però vaig veure que no era gaire el meu camí i ara també faig bolos de flamenc, a més dels de Cordes del Sud.

Com lliga el violoncel amb el flamenc?

Raúl: Faig flamenc amb violoncel que no és una cosa comuna. Faig una cosa única i sóc el millor i el pitjor a la vegada! El violoncel no està preparat per qüestions tècniques per al flamenc però jo el tinc afinat com si fos una guitarra. Jo ja tocava la guitarra flamenca a Andalusia i, per tant, ja coneixia el llenguatge flamenc, sé el que s'ha de fer en el ball i en el cante. La música antiga em va donar una visió diferent però ja veia que estava molt orientat de cara al flamenc i quan acabava les classes al conservatori me n'anava al *tablaó* amb companys a fer cante...

Com vau venir a parar a Granollers?

José Carlos: Som de Sanlúcar la Mayor, un poble proper a Sevilla. Quan vaig venir a estudiar el màster a Barcelona vaig venir a Granollers perquè era on havien viscut els meus avis (l'avi havia estat policia local

José Carlos Arjona, amb la guitarra, i Raúl Heredia, amb el violoncel són els components de Cordes del Sud

de Granollers) i hi tenia el seu pis. Li vaig agafar molt el gust de viure a Granollers perquè jo no sóc gaire d'una ciutat gran com Barcelona. L'any següent va arribar el Raúl per fer el màster igual que jo, després el va acabar i vam anar fent bolos. Vam veure que aquí hi havia l'oportunitat de fer coses al carrer, que ens servia per fer promoció per als casaments i esdeveniments on toquem.

Raúl: Era una manera de promocionar-nos que ningú feia. De bon principi sortíem a tocar amb jaqueta de colors, elegants. Perquè no ens agrada tocar com fan molts músics de qualsevol manera. Nosaltres toquem al carrer però ho fem amb dignitat. De bon principi ja van començar a sortir feines.

José Carlos: "Tocar al carrer és un exercici de meritocràcia"**Sempre tocàveu al centre de Granollers?**

José Carlos: Sí, però també hem tocat a Sitges, durant el Festival de Cinema, que hi hem anat diverses vegades, a Mataró, a Mollet... Necessitàvem concerts i, de vegades, quan acabes la carrera fins que aconseguixes posar-te en el món artístic trigues una mica i nosaltres no volíem esperar a tenir experiència a tocar davant la gent. De fet, en el moment que algú s'atura a escoltar-te, ja és un concert. A més, és un exercici de meritocràcia. Si a algú li agrada el que fas et dona diners, si no, no.

Raúl: Tocar al carrer ens ha servit molt per prendre la temperatura del que li agrada a la gent. I quan tenim concerts en què la gent ha pagat ja sabem què funciona.